

[Paabsl.]

skulle forrentes med $4\frac{1}{2}$ pct. Det var imidlertid på et tidspunkt, da renteniveauet var højt på kreditforeningsobligationer. Den reelle forrentning af kreditforeningsobligationer lå på det tidspunkt oppe i nærheden af 7 pct., og vi fik dengang beregnet, hvorledes den mand som købte kreditforeningsobligationer, ville være stillet i forhold til den mand, der købte Bertel Dahlgaardobligationer, og det viste sig da, at hvis man købte Bertel Dahlgaardobligationer, skulle prisniveauet stige til det dobbelte i løbet af 25 år, for at man skulle have nogen fordel af den værdifasthed, disse obligationer gav. Hvis man ikke vurderede situationen sådan, at renteniveauet ville stige til det dobbelte i løbet af 25 år, ville det være en fordel at købe kreditforeningsobligationer på børsen til den kurs, man dengang kunne købe dem til. Den højtærede økonomiminister sagde dengang, at det kunne jo dog i det mindste tjene til sanering af diskussionen, og det er jeg enig med den højtærede økonomiminister i.

Der er både fordele og ulemper forbundet med anbringelse i obligationer i forhold til anbringelse i reelle værdier, og det er overvejelser af meget forskellig art, man må gøre sig, før man vælger den ene eller den anden anbringelsesmåde: hensynet til stabilitet og sikkerhed, til afkastets størrelse, til værdifasthed — og også skattemæssige overvejelser indgår i billedet.

Ejere af kreditforeningsobligationer har krav på hovedstol og renter, det antal kroner, som obligationen lyder på, og det har han uafhængigt af, hvorledes priserne på de ejendomme, som kreditforeningens pantebreve er anbragt i, udvikler sig. Han kan hurtigt og let omplacere sin formue, men hans svage punkt er pengenes faldende værdi. Det er selvfølgelig også en meget væsentlig ulempe, og man må vel sige, at inflationen er vor tids største uretfærdighed. Men ejeren af realværdierne har arbejdet med vedligeholdelse og forvaltning af disse reale værdier. Han har risikoen for deres forringelse, risikoen for under skiftende forhold ikke at få noget ud af anbringelsen, og samfundet har intet krav på at inddrage den værdifasthed, som borgerne opnår ved køb af reelle værdier.

Man vil altså ikke komme obligations-

ejerne til hjælp, men man vil hjælpe de andre af med de værdier, de har. Man vil tilvejebringe den lighed, som den højtærede statsminister ved sine udtalelser i sin tid sigtede mod, ikke ved at hjælpe obligationsejerne mod pengeforringelse, men ved at hjælpe den anden af med hans værdifasthed. For aktiebesiddernes vedkommende er det — som jeg dokumenterede med denne statistik — at hjælpe ham fra asken i ilden, for han har ingen eller i hvert fald kun en meget begrænset værdifasthed, han er blevet fattigere; kursstigningerne har over en meget lang årække ikke kunnet opveje faldet i pengenes værdi. Ikke desto mindre skal han straffes.

Jeg fik det indtryk under udvalgsbehandlingen, at det ærede medlem hr. Baunsgaard interesserede sig for den svenske ordning, som også det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen nævnte. Det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen refererede nu ikke ordningen helt rigtigt, idet fortjenesten på aktier bliver beskattet fuldt ud de første 2 år — ikke, som det ærede medlem sagde, 1 år — og derefter finder der en aftrapning sted i de følgende 3 år, således at aktiefortjenesten er indkomstskattefri efter 5 års forløb. Jeg forstod det ærede medlem hr. Baunsgaard således, at han ønskede, at denne regel, som de har i Sverige, skulle erstatte kapitalvindingsskatten; hvis det var tilfældet, ville vi have været at finde; så kunne man have fundet en løsning på dette grundlag.

I øvrigt har man også en tilsvarende ordning i Sverige med hensyn til fast ejendom. Der er tidsfristerne bare længere. Avancen ved salg af fast ejendom beskattes ubetinget de første 7 år, man har haft ejendommen, og derefter finder der en aftrapning sted i de følgende 3 år, således at en sådan avance efter 10 års forløb er skattefri.

Det er jo ikke således, at den særlige indkomstskat rammer spekulanter. Spekulation i aktier har hele tiden været beskattet, og spekulation i fast ejendom har også været beskattet. Den, der driver køb og slag med fast ejendom som næring, bliver indkomstbeskattet af den avance, han opnår, og den, der har erhvervet ejendom i spekulationsøjemed, bliver beskattet af den avance, han opnår ved